

Uchwała Nr
Rady Miejskiej Turku
z dnia r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta Turku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 115 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.), po zapoznaniu się ze skargą z dnia 17 października 2025 r. oraz opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miejska Turku uchwała, co następuje:

§ 1

Uznaje się za bezzasadną skargę na Burmistrza Miasta Turku dotyczącą zapewnienia bezpośredniego dostępu do drogi publicznej nieruchomości położonej w Turku, oznaczonej numerem ewidencyjnym 712/1.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej Turku.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY
Anna Szczepocka

Uzasadnienie

W dniu 17 października 2025 r. do Urzędu Miejskiego w Turku wpłynęła skarga dotycząca beczynności Burmistrza Miasta Turku w zakresie zapewnienia dostępu do drogi publicznej nieruchomości położonej w Turku, oznaczonej numerem ewidencyjnym 712/1. Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy beczynności Burmistrza Miasta Turku, zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, właściwym organem do jej rozpatrzenia jest Rada Miejska Turku.

Z materiału zgromadzonego w sprawie wynika, iż nieruchomość objęta skargą położona jest na terenie wskazanym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Turku pn. „Rejon ulic Górniczej i Przemysłowej”, uchwalonym Uchwałą Nr XXIII/168/20 Rady Miejskiej Turku z dnia 20 czerwca 2020 r., opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego poz. 5826 z dnia 30 czerwca 2020 r., a następnie zmienionym Uchwałą Nr LXXII/451/23 Rady Miejskiej Turku z dnia 28 listopada 2023 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego poz. 11329 z dnia 6 grudnia 2023 r.). Nieruchomość znajduje się na terenie oznaczonym symbolem D6.P-U, przeznaczonym pod obiekty produkcyjne, składy, magazyny bądź zabudowę usługową. Zgodnie z obowiązującymi ustaleniami planu komunikacja terenów objętych symbolem D6.P-U powinna odbywać się poprzez drogi dojazdowe oznaczone jako 20.KDD i 21.KDD, które stanowią element układu komunikacyjnego przewidzianego do obsługi tego obszaru. Jednocześnie działka o nr geod 823 oznaczona w planie symbolem 21.KDD stanowi własność Gminy Miejskiej Turek, jest utwardzona i pełni funkcję drogi publicznej wykorzystywanej do obsługi komunikacyjnej nieruchomości położonych w jej zasięgu, w tym objętej skargą działki nr 712/1 oraz 712/2.

Plan miejscowy ma charakter aktu prawa miejscowego, o charakterze kierunkowym i planistycznym i nie generuje roszczeń inwestycyjnych po stronie właścicieli nieruchomości. Oznacza to, że gmina nie jest prawnie zobowiązana do realizacji układu drogowego w terminie wynikającym z oczekiwań skarżącej.

Decyzje inwestycyjne wymagają planowania budżetowego, ujęcia zadania w wieloletniej prognozie finansowej, pozyskania pozostałych gruntów przewidzianych pod drogę. Sama własność terenu pod przyszłą drogę nie tworzy po stronie gminy obowiązku niezwłocznego jej urządzenia i utrzymywania.

Należy nadmienić, iż skarżąca nigdy nie składała wniosków o zmianę planu w ciągu ostatnich 10 lat. A od tej pory plan na przedmiotowym terenie był zmieniany dwukrotnie.

W tym miejscu podkreślić należy, iż nabywanie nieruchomości pod drogi publiczne następuje sukcesywnie, w miarę posiadania przez Gminę Miejską Turek dostępnych środków finansowych przeznaczonych na ten cel.

Zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie budowy dróg gminnych, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, należy do zadań własnych gminy, jednak ustawodawca nie nałożył na jednostki samorządu terytorialnego, ani obowiązku realizacji inwestycji drogowych w kolejności uzależnionej od indywidualnych potrzeb właścicieli nieruchomości, ani obowiązku zagwarantowania określonego terminu zakończenia takich inwestycji. Przepisy nie dają także mieszkańcom prawa do skutecznego żądania budowy drogi, co potwierdza utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych, m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 12 października 2009 r., sygn. III SA/Gd 413/09 oraz postanowienie WSA w Rzeszowie z dnia 23 listopada 2011 r., sygn. II SAB/Rz 65/2011. W orzecznictwie podkreślono, że przepisy określające zadania własne gminy mają charakter ustrojowy i nie stanowią podstawy do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach dotyczących inwestycji drogowych.

Jednocześnie skarżąca domaga się realizacji bezpośredniego zjazdu z jej nieruchomości na Aleję NSZZ „Solidarność”, oznaczoną w miejscowym planie symbolem 6.KDZ jako drogę zbiorczą o znaczeniu ponadlokalnym. Propozycja zjazdu w miejscu wskazywanym przez skarżącą jest niezgodna z ustaleniami planu oraz narusza obowiązujące przepisy techniczne. Aleja NSZZ „Solidarność” jest drogą o znacznym natężeniu ruchu, w tym pojazdów ciężarowych, stanowiącą połączenie tranzytowe drogi krajowej DK72 i drogi wojewódzkiej DW470, a wykonanie zjazdu w miejscu wskazanym w skardze naruszałoby § 55 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1518), który wprost stanowi, że zjazdu nie projektuje się w miejscu zagrażającym bezpieczeństwu ruchu.

W związku z powyższym Burmistrz Miasta Turku działa zgodnie z obowiązującym prawem oraz ustaleniami miejscowego planu, a brak pozytywnego rozpatrzenia wniosku skarżącej nie stanowi przejawu beczynności, lecz wynika z braku podstawy prawnej do realizacji postulowanego rozwiązania.

Nie istnieje również podstawa prawna do nałożenia przez Radę Miejską na Burmistrza obowiązku podjęcia określonych działań inwestycyjnych, ani do rozstrzygania w drodze uchwały o indywidualnym uprawnieniu skarżącej. Rada nie posiada kompetencji do ingerowania w sposób realizacji zadań własnych gminy wykonywanych przez organ

wykonawczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 2024 r. sygn. akt III OSK 4055/21).

W toku postępowania wyjaśniającego podano ponadto, że kwestia nabycia gruntów (w tym obsługi komunikacyjnej) od skarżącej na potrzeby drogi publicznej została podniesiona w listopadzie 2015 r. na wniosek zainteresowanych. Wydział Mienia Komunalnego poinformował, że ze względu na brak środków finansowych po stronie Gminy Miejskiej Turek sprawa nie może zostać sfinalizowana. W maju 2017 r. skarżąca ponowiła swoją sugestię dotyczącą nabycia przez Gminę Miejską Turek gruntów pod drogę. W czerwcu 2017 r. ponownie udzielono odpowiedzi negatywnej ze względu na brak zabezpieczenia finansowego tego rodzaju wydatku w budżecie miasta.

W czerwcu 2024 r. Gmina Miejska Turek zwróciła się do skarżącej z propozycją sprzedaży prawa użytkowania wieczystego przysługującego Gminie Miejskiej Turek w nieruchomości przy al. NSZZ Solidarność przylegającej do ich nieruchomości, tj. część działki 699/7, obręb Turek B.

W lipcu 2024 r. skarżąca odpowiedziała, że jest zainteresowana kupnem przedmiotowej nieruchomości lub zamianą na działkę stanowiącą jej własność, która w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jest przeznaczona pod drogę.

Z końcem lipca 2024 r. skarżąca została poinformowana o konieczności dokonania podziału geodezyjnego w celu zbycia prawa użytkowania wieczystego części działki przylegającej do jej nieruchomości.

W grudniu 2024 r. skarżąca otrzymała informację o zleceniu podziału nieruchomości.

W kwietniu 2025 r. Wydział Mienia Komunalnego i Gospodarki Lokalami tutejszego Urzędu zwrócił się do Wydziału Inżynierii Miejskiej, Dróg i Zieleni z prośbą o ustanowienie odpowiednich służebności przesylu dla infrastruktury technicznej znajdującej się na działce przeznaczonej do zbycia. Procedury te są w toku.

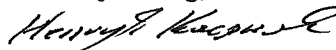
Nabywanie poszczególnych nieruchomości będzie zatem nadal realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym ustawą o gospodarce nieruchomościami, oraz w ramach zatwierdzonych planów finansowych i budżetowych.

Przed rozpatrzeniem skargi przez Radę Miejską Turku, zgodnie z obowiązującą procedurą, sprawa została przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Turku. Komisja przeanalizowała materiały zgromadzone w sprawie, w tym dokumentację planistyczną, własnościową oraz korespondencję prowadzoną pomiędzy skarżącą, a organem wykonawczym gminy. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Komisja stwierdziła, iż Burmistrz Miasta Turku podejmował działania zgodnie z przepisami prawa

i nie pozostaje w bezczynności w zakresie wskazanym w skardze. Komisja uznała, że żądanie skarżącej dotyczące zapewnienia bezpośredniego zjazdu na Aleję NSZZ „Solidarność” jest niezgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz przepisami techniczno-budowlanymi, a tym samym nie może zostać zrealizowane. W konsekwencji Komisja Skarg, Wniosków i Petycji wniosła do Rady Miejskiej Turku o uznanie skargi za bezzasadną, co znalazło swoje odzwierciedlenie w treści niniejszej uchwały.

Mając powyższe na uwadze, Rada Miejska Turku uznaje skargę za bezzasadną, ponieważ Burmistrz Miasta Turku nie pozostaje w bezczynności w zakresie opisanym w skardze, a żądania skarżącej nie znajdują oparcia w obowiązujących przepisach prawa.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Henryk Kacprzak